

DE EINDHOVENSE VERKLARING

INLEIDING

Waarom de Verklaring van Eindhoven nodig is

De Verenigde Naties hebben traditioneel gestaan tegen illegale drugs die levens, gezinnen en gemeenschappen vernietigen, maar er zijn enkelen die sinds 2008 werken aan het afbreken van de internationale juridische kaders zodat illegale drugs vrijelijk kunnen worden gebruikt zonder straf of weerstand.

Het Verdrag inzake de Rechten van het Kind (CRC) uit 1989 is het meest geratificeerde verdrag – door 196 landen – van alle VN-verdragen in de 80-jarige geschiedenis ervan. Artikel 33 van het CRC roept landen op om kinderen te beschermen tegen het gebruik van illegale drugs, net zoals ze hen moeten beschermen tegen slavernij of seksuele uitbuiting. Het weerlegt ook de beweringen van de lobby voor drugsliberalisatie dat mensenrechtenverdragen illegaal druggebruik ondersteunen – dat doen ze niet. Ze hebben 'schadebeperking' afgeleid van een doel om te stoppen met drugs naar door de overheid ondersteund voortgezet en onbeheerst druggebruik. Artikel 33 (CRC) schetst duidelijk illegaal druggebruik en de aanhangers ervan als daders tegen het recht van een kind op een drugvrije omgeving.

Nu sommige VN-agentschappen en sommige regeringen sindsdien zwakkere standpunten hebben ingenomen tegen dergelijk drugsgebruik en hebben toegegeven aan de druk van de pro-illegale drugslobby, toont de Eindhovense Verklaring de stem van het volk tegen de verzwakte standpunten. Wij roepen de VN-lidstaten, lokale overheden, media, bedrijven, NGO's, gemeenschap organisaties en betrokken individuen op om op te staan en te eisen dat VN-agentschappen de juridische kaders handhaven die zij verplicht zijn – en gefinancierd – om te beschermen.

DE EINDHOVEN

VERKLARING

AAN

De bescherming van het kind tegen illegaal drugsgebruik en het waarborgen van een drugsvrije samenleving

- 1 Bezorgd** over de geleidelijke, maar consistente verschuiving weg van de verplichting om de initiatie of het begin van illegaal drugsgebruik te voorkomen, ten gunste van een zekere mate van berusting die grenst aan het gedogen van illegaal drugsgebruik, uitgedrukt als 'een recht op harm reduction'
- 2 Overwegende** dat het concept 'harm reduction' geen formele of algemeen aanvaarde definitie heeft op VN-niveau, ondanks de opname ervan in verschillende documenten
- 3 Bewust** van de bepalingen van Artikel 33 van het Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IVRK) – het meest geratificeerde van alle mensenrechtenverdragen van de Verenigde Naties en tevens het enige mensenrechtenverdrag dat spreekt over illegale drugs – dat Verdragsstaten expliciet verplicht alle nodige maatregelen te nemen om ervoor te zorgen dat kinderen worden beschermd tegen de gevolgen van illegaal drugsgebruik;
- 4 Erkennend** dat bij het opstellen van de drie verdragen die gezamenlijk worden aangeduid als de 'Internationale Drugsverdragen', er wereldwijde erkenning is van de noodzaak voor internationale maatstaven en parameters om een probleem aan te pakken dat universeel van omvang is en identiek wordt benaderd in het Drugsverdrag van 1988 als in Artikel 33 van het IVRK
- 5 Constaterende** de verslechtering in de kwaliteit van leven in het gezin en de gemeenschap, en bij uitbreiding de samenleving in het algemeen, die direct verband houdt met verslaving, afhankelijkheid of de aandoening van één of meer leden van een gezin of gemeenschap aan illegale drugs
- 6 Gelovend** in het enorme collectieve vermogen van ouders, uitgebreide families, gemeenschappen, bedrijven en de samenleving, wanneer goed gemobiliseerd, om effectief elke plaag aan te pakken die de heiligheid, duurzaamheid en het welzijn van de samenleving bedreigt.

De Conferentie van deskundigen op het gebied van illegale drugsvraagstukken (beleid, behandeling en praktijk), getroffen families, lokale organisaties en jongerenorganisaties die deelnemen aan de 'Wake-up Drug-Free is the Key' Internationale Conferentie over Drugspreventie, georganiseerd door Stichting One Voice One Message, Rise4life en Moedige Moeders in Eindhoven, Nederland van 20–21 maart 2025, diende als platform voor beraadslagingen over hoe het beste de gezamenlijke doelen kunnen worden bereikt om ervoor te zorgen dat mensen in drugsvrije omgevingen kunnen leven en dat kinderen worden beschermd tegen illegaal drugsgebruik en gerelateerde schade.

Nationale en territoriale autoriteiten, multistatelijke en multilaterale agentschappen en instellingen, bedrijven, gemeenschappen en maatschappelijke organisaties, en bezorgde individuen over de hele wereld worden aangemoedigd om de volgende aanbevelingen aan te nemen en te onderschrijven als ideaal om ervoor te zorgen dat kinderen worden beschermd tegen illegaal drugsgebruik en dat een drugsvrije samenleving wordt bereikt en gehandhaafd.

A. Waarborg een drugsvrije samenleving door het recht van allen, in het bijzonder kinderen, te beschermen om in een drugsvrije omgeving te leven

Respect voor de rechten van individuen bij het aanpakken van illegale drugskwesties, -beleid en -praktijken, waarbij ook het overkoepelende belang van gemeenschappen en de samenleving in het algemeen wordt erkend en geïntegreerd om te bestaan en te gedijen in een drugsvrije omgeving, blijft van het grootste belang en moet worden nageleefd.

B. Prioriteit geven aan de preventie van initiatie of begin van illegaal drugsgebruik in alle beleids- en actieplannen

De werkelijkheid van preventie als de primaire strategie om schade echt te verminderen is onweerlegbaar. Beëindiging, herstel en rehabilitatie moeten het uiteindelijke doel zijn van elke oprechte drugsbehandelingsinspanning.

C. Bescherm kinderen tegen blootstelling aan en deelname in omgevingen die illegaal drugsgebruik bagatelliseren of aanmoedigen

In overeenstemming met de geest en bedoelingen van Artikel 33 van het Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IVRK) van de Verenigde Naties, moet de noodzaak om kinderen te beschermen tegen blootstelling aan elke vorm van illegaal drugsgebruik, wat automatisch een drugsvrije omgeving impliceert, voorop staan en worden opgenomen in alle inspanningen om het drugsprobleem aan te pakken.

D. Mobiliseer de gemeenschap om eigenaarschap en leiderschap op zich te nemen bij inspanningen om illegaal drugsgebruik aan te pakken

Ouders, uitgebreide families, gemeenschappen, lokale organisaties en bedrijven moeten worden aangemoedigd en in staat gesteld om eigenaarschap en leiderschap op zich te nemen in inspanningen en processen om illegaal drugsgebruik aan te pakken. Illegaal drugsgebruik heeft negatieve gevolgen voor het individu, families en de gemeenschappen, waardoor het kosteneffectief is om dit zo dicht mogelijk bij de bron aan te pakken.

E. Weersta en verwerp de drang om illegaal drugsgebruik te normaliseren

Door de nultolerantie die wordt uitgedrukt voor de volgende misstanden tegen kinderen onder het VN-Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IVRK): economische uitbuiting van kinderen (Artikel 32); seksuele uitbuiting (Artikel 34); slavernij en mensenhandel (Artikel 35); andere vormen van uitbuiting (Artikel 36); marteling en andere wrede en vernederende behandeling (Artikel 37); en het gebruik van kinderen in gewapende conflicten (Artikel 38), bevestigt de mensheid het voornemen om het kind te beschermen als een essentiële weg naar het beschermen en waarborgen van de duurzaamheid van de samenleving. Voortdurende inspanningen van diverse entiteiten om de bescherming van kinderen tegen alle aspecten van illegaal drugsgebruik, zoals beoogd in Artikel 33 van het VN-Verdrag inzake de Rechten van het Kind, uit te sluiten, moeten als onaanvaardbaar worden beschouwd. Wij dringen er bij allen op aan, net zoals we 'Nee' zeggen tegen de andere bijzondere beschermingskwesaties hierboven, om 'Nee' te zeggen tegen illegaal drugsgebruik, en beleid en praktijken te implementeren die een nultolerantiebenadering bevorderen ten aanzien van het blootstellen van het kind aan enige vorm van illegaal drugsgebruik en betrokkenheid bij de aanbodzijde van gecontroleerde substanties.

F. Stel ondubbelzinnig vast dat er geen enkel recht is, en kan zijn, om af te wijken van het recht van het kind op een drugsvrij leven en een omgeving vrij van drugs. Alle aanspraken op een zogenaamd 'recht op drugsgebruik' kunnen dus geen juridische grondslag hebben

Volgens de huidige internationale juridische verdragen, aangenomen en geratificeerd, hebben kinderen een wettelijk recht op bescherming tegen illegaal gebruikte drugs zoals gedefinieerd in de relevante internationale verdragen en op het voorkomen van de betrokkenheid van kinderen bij de productie en/of aanbodzijde van dergelijke substanties volgens Artikel 33 IVRK. Er is geen wettelijke bepaling die een recht verleent om illegale drugs te gebruiken.

G. Zorg ervoor dat regulerende instanties die belast zijn met het certificeren van geneesmiddelen zich houden aan de wetenschappelijk strenge en beproefde trajecten voor het registreren van dergelijke producten bij het omgaan met gecontroleerde substanties zoals cannabis, LSD, MDMA, psilocybine en andere dergelijke substanties en hun derivaten

Inspanningen van relevante internationale en binnenlandse instanties om gevestigde wetenschappelijke protocollen voor het certificeren als geneesmiddelen van producten die historisch gecontroleerde substanties of hun derivaten bevatten, over te slaan of te omzeilen, moeten niet worden toegestaan. Alle producten die als geneesmiddelen worden gecertificeerd, moeten vergelijkbare en passende tests en proeven ondergaan om de werkzaamheid te garanderen en negatieve effecten op mensen te voorkomen.

Voor vragen en verdere details: admin.ovom@protonmail.com

Gary Christian

OVOM Vicevoorzitter,
Hoofd van het wetenschappelijk team

Eze Eluchie, Esq.

OVOM-secretaris,
Hoofd van het juridische team